

Jómsvíkingakvæði

1. Jómsvíkingar sigla út
teim tykir ei vert at loyna:
“Ramar gjørdu vit heitstreingir
Norðmenn skulu vit royna.”

2. Halda norð um Heroyaland
leið mundu teir væl finna
“Fella skulu vit Hákun jall
og Noregi skulu vit vinna.”

3. Seksti sigla drekaskútur
tað skyggir á drekahøddum
reyðir leika veðurringar
við gyltum mastraknøttum

4. Fyrstur siglur Sigvaldur
Jomsborgar jallur
hann er høgur og hábærsligur
snildur og tungusnjallur.

5. Næstur siglir ein mikil kappi
kallaður Búi hin digri;
mangir gingu í stríð móti honum
eingin kom frá við sigri.

6. Siglur so Vagnur Ákason
unglingin hin fríði
sterkur sum hin hvíta bjørn
og fremstur í hvørjum stríði.

7. Hákun hevur fregnir fingið
ymist tíðindir ljóða
kallar til sín mangan mann
ið væl kann randir rjóða.

8. Løgdu teir út sín sævarflota
fagur á at líta.
Sunnan siglir høvdingin
teir kalla Ímund hvíta.

9. “Heilir sigli tú Hákun jall!
Nú verður illa vorðið;
komnir eru Jómsvíkingar
at leggja undir seg Noreg.”

10. “Mangt er frætt sum ei er satt!
Hvar hevur tú tað spurt?”
Ímundur rætti upp sín arm
og hondin hon var burt.

11. “Her er prógv sum munar nógv
rist av teirra brandi!”
“Eya meg!” segdi Hákun jall
nú gerst ilt á landi.”

12. “Kongar allar í grannalondum
munnu vit Norðmenn vinna
minni fýsir meg Jómsvíkingar
í hildarleiki at finna.”

13. “So eru teir í hernað harðir
sum svangir úlvar í snjógv
so eru teirra øksnahøgg
sum eikir fella í skógvi.”

14. “Gamal gerst tú faðir mín”
Eiríkur hevur á orði
“Nær hevur spurst at Danir vunnu
kapparnar í Noregi!”

15. Jarlurin letur sanki lið
av øllum Noregis landi
har kom mangur maður til
ið væl kundi beita brandi.

16. Har kom mangur maður til;
eg teir ei kann telja; -
altíð hevur Noregi átt
hetjur í at velja.

17. Har kom Tórstein miðjulangi
høvdingin hin sterki;
hvar hann er í víggi staddur
ristur hnn blóðugt merki.

18. Har kom Vígfús Víggjaglímsson
íslendingurin príði;
hann hevur mongum manni givið
skein av hamarskúi.

19. Mælti tað Tórleiv Íslendingur:
“Løtt er øksin hvassa;
Eg skal mær av skógi taka
eikirót til gassa.”

20. Har kom Sigmundur Brestisson
vestan av Føroya fjøllum
royndur í mongum ítróttum
og ramastur í øllum.

21. Lögdu út sín sævarflota
seglini reyð og blá.
Lítið frættu Jómsvíkingar
teirra ferðum frá.

22. Hittust teir í Jörungavág, -
sólin skein so blíða, -
klæddist í hjálm og ringabrynju
og ruku saman at stríða.

23. Har var brak og lúðragangur
áraskrambl á flotum
brestur hart á bogastreingjum
tað skýmir av ørvaskotum.

24. Hvassur gjørdist ørvaskúrur
hetjur mót hetjum herja;
so skjóta harðir Jómsvíkingar
at ei kunnu skjaldar verja.

25. Ravnar krumma í homrum hátt
teir vænta fong at njóta;
so eru sterkir Jómsvíkingar
teir gjøgnum skjaldar skjóta.

26. Búi og so Vagn Ákason
sterkastir eru at stríða
ramir og reystir Noregis menn
máttu teim undan skriða.

27. Eiríkur jall hin garpur frægur
fúsar hevur á orði:
“Vit skulu leggja at Vagni fram
Jarnbarð móti hans borði.”

28. Høgga hart og stinga snarpt
an munnu søgur reypa;
Áslakur og Vagn Ákason
yvir á Jarnbarð leyfa.

29. Báðir kundu væl brandar beita
teir ristur blóðugt bað
allan ruddu teir Eiríks dreka
aftur at siglutræ.

30. Áslaki við sínum bera bolla
eingin stendur ímóti
so bitur hogg á skalla hans
sum royðratákn á gróti.

31. Ramur er Vígfús Víggjaglímsson
hann reitast við tann vanda
sær ein rustnan smiðjusteðja
stóran á bunka standa

32. Reiggjar hann tann tunga steðja
niður í Áslks skalla
nevið gekk so djúpt í heila
tá mátti frægur falla

33. Mætir vildu Vagni mæta
allir lív teir lótu;
fram steig Tórleiv Íslendingur
við síni eikiklótu.

34. Sló so fast á gyltan hjálm
at Vagnur á fóti gleið
stiklaði so um skerstockk út
og niður á sína skeið.

35. Hans var hjálmur á høvdi brotin
líka ramur hann stríður
“Tað kendi eg at brandur mín
bar við Tórleivs síðu.”

36. Hákun stendur í lyftingini:
“Nú gerast sóknir harðar!
missa man eg her ogn og lið
og so mínar snekkjur snarar.

37. Missa man eg her land og lív
áðrenn leikir enda!
-Trøllið Tórgerð Hørgabrúður
hon kann lagnum venda.”

38. “Hørgabrúður og systur prúð
jatnagívrar tvær!
eg gevi tykkum fullgott blót
vilja tit dugna mær.”

39. Trøllið Tórgerð Hørgabrúður
mikið kravdi hon
ikki tók hon minni við
en hans unga son

40. Hákun jall tann heidningin
nýtti mangt í neyð
træli fekk sín fagra son
at svava sum ein seyð.

41. Buldra tekur á björgum tá
øðismikil tora
brestur mangur hamarsklettur
sum tey snarljós sorað.

42. Eitt kom æl av rustum oman
skramblandi sum grót
rýkur harður heglingur
Jómsvíkingum ímót.

43. Mælti tá Hávarð høggandi
hann vá til beggja handa:
“Eg síggi eina so gríma gívrur
uppi á reynum standa.”

44. Són tá mangir tað gríma trøll
uppi ímillum fjalla
ørv av hvørjum fingri fleyð
og hvør fekk mann at falla.

45. Veðrið hart mót Jómsvíkingum
hvast í ennið rýkur
hvørt eitt spjót og ørv teir skjóta
aftur á teir fýkur.

46. Mælti tá Hávarð høggandi
óttaleysur í neyð:
“Versna tekur nú vandi vár
tí nú eru trøllini tvey.”

47. Sigvaldur heitir á liðið alt:
“Ílt er her at bíða!
Leggjum nú allar árar út
og suður í havið skríða.

48. So havi eg tær heitir strongt
heima í kongsins høllum
at eg skuldi móti monnum stríða
men ikki ímóti trøllum.”

49. Rópar tá Vagn Ákason
reiður er hann nú:
“Eg svíki ikki orðið mínum
Fari til Heljar tú!”

50. Sendir han spjót á stýrismannin
og hann til ólíva sárar;
ætlað var tað Sigvaldi
men hann var setstur til árar.

51. Hildu so í havið út
seggjalið at síggja
Búi og Vagn Ákasonur
vildu hvørgin flýggja.

52. Ramur fram um ramar allar
roynist hann Búi hin føri
mangan rennir hann sveitan nú
við sínum breiða svørði.

53. Hákun jarlur úr lyfting síni
heitur at stríðnum hyggur
sær so mangur reyður kroppur
runt um Búa liggur.

54. “Stórus gerst nú skaði vár
versna tekur í hvørjum
hvar er Sigmundur Brestisson
høvdingin í Føroyum?”

55. Heiti mær Sigmund Brestisson
at bjarga okkum úr vanda
einans hann av monnum várum
kann mót Búa standa.”

56. Sigmundur stýrir dreka sínum
framvið jallsins borð:
“Hvat vilt tú mær Hákun jall
tú hevur sent mær orð?”

57. “Vilt tú mótur Búa fara
og fella tann garpin har
mangir av mínum bestu monnum
fylgja skulu tær.”

58. “Hetta er mikið vágaverk
ið tú manst meg umbøna
mangan hevur tú væl mær gjørt
tað skal eg royna at løna.”

59. Leggur so tætt at Búa borði
bæði við brak og brestir
lupu so upp á dreka hans
Sigmund og sveinar reystir.

60. Brandar gella á brynjuringar
øksir á hjálmar dunka
Búi og Sigmund Brestisson
hittast á hálum bunka.

61. Hart var stríð og vápnagný
kappar vóru báðir
neistar fuku so hægt í ský
hvørgin gevur náðir.

62. Høggini bæði mong og tung
hart á skjöldar dynja;
so fleyg eldur úr svørðum teirra
at loga tyktist brynja.

63. Risasterkur Búi var
og víða gitin hans høgg
Sigmundur nú at sanna fær
at tað var ikki skrøgg.

64. “Roynt havi eg í hildarleiki
manga hetju príða
aldi eg hitti nakran mann
ið metast kann við Búa.

65. Ikki hitti eg nakran mann
ið so var í høggunum tungur:
nú er at royna kynstrið tað
ið eg havi nomið ungur.”

66. Floygi svørð av høggu hond
og vinstru tók tí við;
báðar høgdi hann Búa hendur
av um skøvnings lið.

67. Skrýddar stóðu við gyltum ringum
kistur hjá Búa tvær.
“Eingin skal óvinur rósa av
mítt reyðagull hann fær.”

68. Stingur hann sínar handastubbar
gjøgnum kisturingar;
hoyrdu menn hann kalla hátt
tá út um stokk hann springur:

69. “Fyri borð nú Búa liðar
allir í bylgju blá!”-
Eftir av øllum Jómsvíkingum
eittans langskip lá.

70. Búði søkk á djúpan vág;
meina tað mangir menn
alt tað mikla reyðagull
liggur á botni enn.

71. Einans Vagn við sínum monnum
berjist enn sum áður.-
Reyður sum í grindadrápi
brýtur Jøringavágur.

72. Náttin køld og niða svørt
fellir yvir vág
ei kann maður annan hóma
enda stríðið má.

Mikkjal á Ryggi